Erkek Lehine Boşanma Tazminatı

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay Hukuk Genel Kurulu	10.06.2026	Onama

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2025/453	2026/353	TMK 174, TMK 4, TBK 50, TBK 51

ÖZET

Ağır kusurlu kadın eşe karşı az kusurlu ve işsiz erkek eş yararına hükmedilen 40.000 TL maddi ve 40.000 TL manevi tazminat; evlilik süresi, ekonomik durum, kusur ve paranın alım gücü gözetilerek fazla bulunmadı, direnme kararı oy çokluğuyla onandı.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/erkek-lehine-bosanma-tazminati-agir-kusurlu-kadin-hgk-2026-353/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

Hukuk Genel Kurulu 2025/453 E. , 2026/353 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :Aile Mahkemesi

SAYISI : 2024/425 E., 2024/796 K.

ÖZEL DAİRE KARARI : Yargıtay 2. Hukuk Dairesinin 02.05.2024 tarihli ve

2023/6404 Esas, 2024/3126 Karar sayılı BOZMA kararı

Taraflar arasındaki karşılıklı boşanma davalarından dolayı yapılan yargılama sonunda İlk Derece Mahkemesince her iki davanın kabulüne karar verilmiştir.

Kararın davalı-karşı davacı vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine Bölge Adliye Mahkemesince istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı, davalı-karşı davacı vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 2. Hukuk Dairesince yapılan inceleme sonunda bozulmuş, İlk Derece Mahkemesi tarafından Özel Daire bozma kararına karşı direnilmiştir.

Direnme kararı davalı-karşı davacı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar

verildikten sonra Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan gündem ve dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; tarafların 28.06.2017 tarihinde evlendiklerini, ortak çocuklarının bulunmadığını, müvekkilinin Mersin ilinde sabit işi bulunmasına rağmen eşi ve babasının baskıları ile Ankara'ya gelmek zorunda kaldığını, kendisine iş bulacaklarını vaat etmelerine rağmen davacının işsiz kaldığını, davalının eve geç saatlerde geldiğini, birlik görevlerini yerine getirmediğini, [özel hayata ilişkin bilgi çıkarılmıştır] suretiyle güven sarsıcı davranışlarda bulunduğunu ileri sürerek tarafların boşanmalarına, müvekkili yararına aylık 1.000,00 TL tedbir-yoksulluk nafakası, 50.000,00 TL maddi 100.00,00 TL manevi tazminat ödenmesine karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP VE KARŞI DAVA

Davalı-karşı davacı vekili cevap ve karşı dava dilekçesinde; tüm iddiaları inkârla, tarafların evlendikleri günden beri müvekkilinin babaannesine ait evde kira vermeden oturduklarını, davacının uzun süredir işsiz olduğunu ve iş bulmak gibi bir gayesinin bulunmadığını, evin tüm giderlerinin müvekkili tarafından karşılandığını, buna karşılık erkeğin sürekli alkol aldığını ve iddia oynadığını, [özel hayata ilişkin bilgi çıkarılmıştır], çıkan tartışmalarda eşine hakaret ettiğini, masum olduğunu bilmesine rağmen müvekkiline sadakatsizlik yönünden iftira attığını ileri sürerek evliliğin bu hâle gelmesine kusurlu davranışları ile sebep olan erkeğin davasının reddine, karşı davanın kabulü ile tarafların boşanmalarına, müvekkili yararına 1.000,00 TL tedbir-1.500,00 TL yoksulluk nafakası ile 50.000,00 TL maddi, 50.000,00 TL manevi tazminat ödenmesine karar verilmesini talep etmiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin 08.03.2022 tarihli ve 2020/609 Esas, 2022/126

Karar sayılı kararı ile; tarafların 28.06.2017 tarihinde evlendikleri, ortak çocuklarının bulunmadığı, gerçekleşen olaylara göre erkeğin sürekli şekilde iddia oyunu oynadığı, [özel hayata ilişkin bilgi çıkarılmıştır], buna karşılık kadının da eşinin Mersin'de mevcut bir işi olmasına rağmen kendisi ve babasının iş bulma vaadiyle Ankara'ya gelmesini sağladıkları ve uzun süre erkeğe iş bulamadıkları, geç saatlerde eve geldiği ve güven sarsıcı davranışlarda bulunduğu, boşanmaya sebep olan olaylarda kadının ağır erkeğin az kusurlu olduğu gerekçesiyle her iki davanın kabulü ile tarafların boşanmalarına, erkek yararına 40.000,00 TL maddi 40.000,00 TL manevi tazminat ödenmesine karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalı-karşı davacı vekili tarafından istinaf başvurusunda bulunulmuştur.

B. Gerekçe ve Sonuç

Bölge Adliye Mahkemesinin 05.05.2023 tarihli ve 2022/744 Esas, 2023/711 Karar sayılı kararı ile; usul ve yasaya uygun karara karşı davalı-karşı davacı vekilinin istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

V. BOZMA VE BOZMADAN SONRAKİ YARGILAMA SÜRECİ

A. Bozma Kararı

1. Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalı-karşı davacı vekili tarafından temyiz isteminde bulunulmuştur.

2. Yargıtay 2. Hukuk Dairesinin ilâm başlığında tarih ve sayısı belirtilen kararı ile "...1.Tarafların iddia, savunma ve dayandıkları belgelere, uyuşmazlığın hukuki nitelendirilmesi ile uygulanması gereken hukuk kurallarına, dava şartlarına, yargılamaya hâkim olan ilkelere, ispat kurallarına ve temyiz olunan kararda belirtilen gerekçelere göre davalı-karşı davacı kadın vekilinin aşağıdaki paragrafın kapsamı dışındaki temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

2.Tarafların tespit edilen ekonomik ve sosyal durumlarına, boşanmaya yol açan olaylardaki kusur derecelerine, paranın alım gücüne, kişilik haklarına yapılan saldırıya ihlal edilen mevcut ve beklenen menfaatlerin kapsamına nazaran, erkek yararına hükmolunan maddî ve manevî tazminat fazladır. 4721 sayılı Kanun'un 4 üncü maddesindeki hakkaniyet ilkesi ile 174 üncü maddesinin birinci ve ikinci fıkrası ile 6098 sayılı Kanun'un 50 nci ve 51 inci madde hükümleri nazara alınarak, daha uygun miktarda maddî ve manevî tazminat takdiri gerekirken, yazılı şekilde hüküm kurulması bozmayı gerektirmiştir..." gerekçesiyle karar oy birliği ile bozulmuştur.

B. İlk Derece Mahkemesince Verilen Direnme Kararı

İlk Derece Mahkemesinin ilâm başlığında tarih ve sayısı belirtilen kararı ile önceki kararda yer alan gerekçenin yanında; her ne kadar Yargıtay bozma ilâmında hükmedilen tazminat miktarlarının fazla olduğu belirtilmişse de kadın eşe yüklenen kusurun yoğunluğu, tarafların ekonomik ve sosyal durumları, paranın alım gücü, evlilik süresi dikkate alındığında erkek yararına hükmedilen tazminatların isabetli olduğu gerekçesiyle direnme kararı verilmiştir.

VI. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

Direnme kararına karşı süresi içinde davalı-karşı davacı vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

B. Temyiz Sebepleri

Davalı-karşı dava vekili temyiz dilekçesinde; kusur belirlemesinin hatalı yapıldığını, boşanmaya sebep olan olaylarda erkeğin kusurlu olduğunu, dolayısıyla erkek yararına tazminat koşullarının oluşmadığını ileri sürerek hükmün bozulmasını talep etmiştir.

C. Uyuşmazlık

Direnme yoluyla Hukuk Genel Kurulu önüne gelen uyuşmazlık; somut olayda Türk Medeni Kanunu'nun 174. maddesi uyarınca erkek eş yararına hükmedilen maddi-manevi tazminat miktarlarının fazla olup olmadığı noktasında toplanmaktadır.

D. Gerekçe

1. İlgili Hukuk

4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun (TMK) 174. maddesi.

2. Değerlendirme

1. Uyuşmazlığın çözümü bakımından ilgili yasal düzenleme ve kavramların açıklanmasında yarar görülmektedir.

2. Bilindiği üzere boşanma nedeni ile oluşan maddi ve manevi tazminat TMK'nın 174. maddesi ile "Mevcut veya beklenen menfaatleri boşanma yüzünden zedelenen kusursuz veya daha az kusurlu taraf, kusurlu taraftan uygun bir maddî tazminat isteyebilir. Boşanmaya sebep olan olaylar yüzünden kişilik hakkı saldırıya uğrayan taraf, kusurlu olan diğer taraftan manevî tazminat olarak uygun miktarda bir para ödenmesini isteyebilir" şeklinde düzenleme altına alınmıştır. Görülüyor ki hâkim, boşanmaya sebep olan olaylarda kusursuz veya az kusurlu bulunan eş yararına tazminat ödenmesine karar vermek yetkisine sahiptir.

3. Maddi tazminat, kişinin malvarlığında iradesi dışında gerçekleşen azalmanın karşılığını oluşturan giderimdir (doktrindeki bir esere atıf). Boşanma nedeniyle, mevcut veya beklenen menfaatleri zedelenen, kusursuz veya daha az kusurlu taraf, kusurlu taraftan uygun miktarda tazminat talep edebilir. Maddi tazminatın ön koşulu, talep edenin boşanma yüzünden mevcut veya beklenen menfaatlerinin zedelenmesi, boşanma ve maddi zarar arasında nedensellik bağının bulunmasıdır. Başka bir sebepten kaynaklı kayıplar maddi tazminat kapsamında yer alamaz. Mevcut menfaatlerin belirlenmesinde evliliğin taraflara sağladığı yararlar göz önünde bulundurularak tarafın maddi tazminat talebi değerlendirilir. Evliliğin boşanma ile sona ermesi hâlinde taraflar birliğin sağladığı menfaatlerden ileriye dönük olarak faydalanamayacaklardır. Beklenen menfaatler ise evlilik birliği sona ermeseydi kazanılacak olan olası çıkarları ifade eder.

4. Türk Medeni Kanunu'nun 174. maddesinin 2. fıkrasında düzenlenen manevi tazminata ise boşanmaya sebep olan olayın, kişilik haklarına saldırı teşkil etmesi hâlinde hükmedilir (doktrindeki bir esere atıf). Manevi zarar ise, insan ruhunda kişinin iradesi dışında meydana gelen acı, ızdırap ve elem olarak ifade edilmektedir. Manevi tazminat da, bozulan manevi dengenin yerine gelmesi için kabul edilen bir telafi şeklidir. Hukuka aykırı ve kusurlu bir davranış sonucu hakkı ihlâl edilenin zararının giderilmesi, menfaatinin denkleştirilmesi hukukun temel ilkesidir. Ancak TMK'nın 174. maddesinin 2. fıkrası genel tazminat esaslarından ayrılmış, aile hukukunda getirilmiş, kendine özgü bir haksız fiil düzenlemesidir. Eşler arasındaki ilişkinin özelliği itibariyle burada manevi zararı tam olarak belirlemek zordur. Manevi tazminat miktarı, maddi olarak kesin bir miktar değildir. Manevi tazminat talep eden eşin ruhen uğramış olduğu çöküntü ile psikolojik olarak yaşamış olduğu sıkıntılara karşılık olarak onu rahatlatacak olan bir bedeldir. Bu özelliği nedeniyledir ki; yasa, menfaati zedelenen ve kişilik hakları ihlâl edilen eşe "uygun bir tazminat" verileceğini

belirtmektedir. O hâlde hâkim; manevi tazminatın miktarını belirlerken, kişilik haklarına yapılan saldırının niteliği ile tarafların ekonomik ve sosyal durumları dikkate alınarak takdir hakkını kullanmalıdır.

5. Bu açıklamalar ışığında somut olay değerlendirildiğinde dosyaya yansıyan bilgilere göre; tarafların 28.06.2017 tarihinde evlendikleri, ortak çocuklarının bulunmadığı, dava tarihi itibariye yapılan sosyal ekonomik durum araştırma sonuçlarına göre kadının bankada gişe yetkilisi olarak çalıştığı, aylık 2.450,00 TL maaş aldığı, ailesi ile birlikte yaşadığı, kira ödemediği ve adına kayıtlı mal varlığının bulunmadığı, buna karşılık erkeğin çalışmadığı, eşinden aylık 600,00 TL tedbir nafakası aldığı, kira olarak 850,00 TL ödediği, yalnız yaşadığı ve adına kayıtlı mal varlığının bulunmadığı anlaşılmıştır. Kusur durumunun değerlendirilmesinde ise; erkeğin sürekli şekilde iddia oyunu oynadığı, [özel hayata ilişkin bilgi çıkarılmıştır], buna karşılık kadının da eşinin Mersin'de mevcut bir işi olmasına rağmen kendisi ve babasının iş bulma vaadiyle Ankara'ya gelmesini sağladıkları ancak uzun süre erkeğe iş bulamadıkları, geç saatlerde eve geldiği ve güven sarsıcı davranışlarda bulunduğu, böyle olunca evliliğin boşanma ile sonuçlanmasına kadının erkeğe nazaran ağır kusurlu davranışlarıyla sebebiyet verdiği anlaşılmıştır.

6. Hâl böyle olunca; evliliğin süresi, tarafların ekonomik ve sosyal durumları, boşanmaya yol açan olaylardaki kusur derecesi, paranın alım gücü, hakkaniyet ilkesi, tazminatların niteliği, ihlâl edilen mevcut ve beklenen menfaat, kişilik haklarına yapılan saldırı, günün ekonomik koşulları dikkate alındığında davacı-karşı davalı erkek eş yararına hükmedilen maddi ve manevi tazminat miktarları isabetli olup, buna ilişkin direnme kararı onanmalıdır.

7. Hukuk Genel Kurulunda yapılan görüşmeler sırasında, boşanamaya sebep olan olaylarda erkeğin de kusurlu olduğu, tarafların ekonomik ve sosyal durumları dikkate alındığında erkek yararına hükmedilen tazminatların fazla olduğu gerekçesiyle direnme kararının bozulması gerektiği görüşü ileri sürülmüş ise de, bu görüş yukarıda açıklanan gerekçelerle Kurul çoğunluğunca benimsenmemiştir.

8. O hâlde İlk Derece Mahkemesince verilen direnme kararı usul ve yasaya uygun olup onanması gerekir.

VII. KARAR

Açıklanan sebeple;

Davalı-karşı davacı vekilinin temyiz itirazlarının reddi ile direnme kararının ONANMASINA,

Harç peşin alındığından harç alınmasına yer olmadığına,

Dosyanın kararı veren İlk Derece Mahkemesine, karardan bir örneğin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

İlk görüşmede yeterli çoğunluk sağlanamadığından, 10.06.2026 tarihinde yapılan ikinci görüşmede oy çokluğuyla kesin olarak karar verildi.